სამშობლო, დიდის ძუძუი, არ გაიცვლების სხვაზედა...

ოდიში

გაზეთი გამოდის 1930 წლის 1 მარტიდან

1991
შაბათი
26
იანვარი
№11 (10404)
ფასი 5 კაპ.

ზუგდიდის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს უზენაესი საბჭოს პრესცენტრის განცხადება მოსკოვში გამართულ ბრიფინგზე

პატივცემულო სტუმრებო! ჩვენს დინამიკურ საუკუნეში დიდი ხანია აღარ უნდა გვაოცებდეს, მითუმეტეს, გვაშფოთებდეს ის, რომ ბოროტგანზრახულ დეზინფორმაციას მიმართავენ ცალკეული ჟურნალისტები, რომლებიც მოქმედებენ წინასწარგანზრახული პრინციპებით. და მეტი რომ არა ვთქვათ, სულაც არ სცემენ პატივს დემოკრატიას. არავის არა აქვს უფლება განაწყენდეს ჟურნალისტზე ან მთელ რედაქციაზე ამა თუ იმ პროცესის სუბიექტური დანახვისათვის, მითუმეტეს ჩვენს დინამიკურ დღეებში, როცა ყველაფერი ჩვენს თვალწინ კალეიდოსკოპური სისწრაფით იცვლება.

ჩვენ, ბუნებრივია, ვაღიარებთ ნებისმიერი ჟურნალისტის კანონიერ უფლებას, იმის მიუხედავად, თუ რომელ ქვეყანას ან მასობრივი ინფორმაციის რომელ ორგანოს წარმოადგენს იგი, დაეთანხმოს ან არ დაეთანხმოს ქართველი ხალხისა და მისი პარლამენტის პოზიციას, მაგალითად, იმავე შიდა ქართლში, ყოფილ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიის ოლქში შექმნილი სიტუაციის შეფასებისას, მაგრამ, როცა ჩვენ ვაწყდებით ფაქტების სისტემატიურ გაყალბებას და ჭეშმარიტების დამახინჯებას,— ეს უკვე არის მიზანდასახული პოლიტიკა, რომელიც სცდება ჟურნალისტის ობიექტურობისა და მისი უფლებების ფარგლებს, ამან არ შეიძლება არ შეგვაშფოთოს.

ჩემს თანამემამულეებს სამართლიანად შეუძლიათ მიმართონ ასეთ ჟურნალისტებს კითხვით — როცა ვნებათაღელვა უკიდურესადაა დაძაბული, როცა გონება ასე ხშირად უთმობს ადგილს ბუულაგმავ ემოციებს, რატომ ამჯობინებენ მასობრივი ინფორმაციის ცენტრალურ საშუალებათა წარმომადგენლები მოუსმინონ კონფლიქტში ჩაბმულ მხოლოდ ერთ მხარეს. და არ ცდილობენ ჩასწვდნენ საკითხის არსს, აკეთებენ ისეთ განზოგადებას და გამოაქვთ ისეთი დასკვნები, რომლებსაც ქართველი ხალხის მიმართ აშკარად მტრული ხასიათი აქვთ?

ჩვენ სიამოვნებით ვუყურებთ მწვავე პუბლიცისტური ხასიათის ტელეგადაცემებს, ვკითხულობთ სტატიებს, რომლებიც გაბედულად მოგვიწოდებენ ძირეული დემოკრატიული გარდაქმნებისაკენ, მაგრამ რატომ ხდება ხოლმე, როცა საქმე ეხება იმ მოვლენებს, რომლებიც ხორციელდება, ასე ვთქვათ, ცენტრის იმპერიული პოლიტიკის წინააღმდეგ მებრძოლ რესპუბლიკებში, ტელევიზიაც და ცენტრალური პრესაც მზად არიან ყოველგვარი მეთოდით დაიცვან ის, რამაც დიდი ხანია გაიტეხა სახელი მსოფლიო დემოკრატიული საზოგადოებრიობის თვალში.

აქ გვინდა გავიხსენოთ ბატონი ჭაველის მიერ ამ ცოტა ხნის წინათ მარჯვედ გამოთქმული ფრაზა „...სსრ კავშირში ხელისუფალნი ყოველნაირად ცდილობენ შეინარჩუნონ, ის, რისი შენარჩუნებაც შეუძლებელია".

ყოველთვის დიდი იყო ჟურნალისტების როლი საზოგადოების დემოკრატიზაციის პროცესში. ამიტომ განსაკუთრებით გვიჭირს ვაღიაროთ დღეს, რომ ცენტრალური ტელევიზია და პრესა ყოველნაირად ცდილობენ თვით დამოუკიდებლობისა და თავისუფლების იდეის წინააღმდეგ აამხედრონ არა მარტო საბჭოთა კავშირში მცხოვრები ცალკეული ხალხები, არამედ საერთაშორისო საზოგადოებაც.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრესცენტრი ყოველთვის უწევდა და შემდგომშიც გაუწევს ყოველგვარ დახმარებას ჟურნალისტებს, რომლებიც დაინტერესებულნი არიან საქმის ნამდვილი მდგომარეობით, ამასთან კატეგორიულად აცხადებს უარს დეზინფორმატორებთან თანამშრომლობაზე. ჩვენ არ შეგვიძლია გავხდეთ ქართველი ხალხის ჭეშმარიტი უფლებების შელახვის კამპანიის თუნდაც უნებლიე მონაწილეები.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრესცენტრი.

18.01.91.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის განცხადება

20 იანვარს, ლატვიის დედაქალაქ რიგაში უდანაშაულო ადამიანთა სისხლი დაიღვარა.

მილიციის სპეციალური დანიშნულების შენაერთები და საბჭოთა არმიის ნაწილები თავს დაესხნენ მშვიდობიან მოსახლეობას, ალყა შემოარტყეს და შტურმით აიღეს ლატვიის შინაგან საქმეთა სამინისტროს შენობა. მთელი ღამის მანძილზე ქალაქის ქუჩებში გრძელდებოდა სროლა. არის მსხვერპლი.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი მტკიცე პროტესტს გამოთქვამს მომხდარი მოვლენის გამო და მიიჩნევს მას, როგორც უხეშ ჩარევას სუვერენული სახელმწიფოს საშინაო საქმეებში.

გადაჭრით შეიძლება ითქვას, რომ ლატვიის დედაქალაქში დატრიალებული ტრაგედია, უშუალო გაგრძელებაა ლიტვის სუვერენული სახელმწიფოს წინააღმდეგ 12-13 იანვარს განხორციელებული სისხლიანი აქციისა.

აშკარაა რომ კრემლი თანმიმდევრულად ახორციელებს ძალადობრივ ღონისძიებებს იმ რესპუბლიკების წინააღმდეგ, რომლებიც თავის დემოკრატიულად არჩეულ ხელისუფლებასთან ერთად დაკარგული სახელმწიფოებრიობის აღდგენისათვის იბრძვიან.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი თანაგრძნობასა და სოლიდარობას უცხადებს ლატვიელ ხალხს და მოუწოდებს მსოფლიოს დემოკრატიულ ქვეყნებს, ყველა კეთილი ნების ადამიანს, დაჰგმონ იმპერიის მორიგი სისხლიანი აქცია და გამოიყენონ მათ ხელთ არსებული ყველა საშუალება, რათა აღიკვეთოს რეაქციული ძალების შეტევა დემოკრატიის წინააღმდეგ.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე

ზ. გამსახურდია.

მეცხოველეობა—91

დაბრკოლებების მიუხედავად

საქართველოს მომავალი, მისი ხვალინდელი დღე ბევრადაა დამოკიდებული იმაზე, თუ ადამიანები როგორ იშრომებენ თავიანთ სამოქმედო უბნებზე.

ბავშვობიდან შრომას შეთვისებულმა კოლხიდელმა იმენია ჭაბუამ სრულიად ჭაბუკმა დაიწყო მუშაობა კოლმეურნეობაში. რიგითმა კოლმეურნემ უნარის გამოჩენით მერგოლეობას მიაღწია, შემდეგ კი ბრიგადირად აირჩიეს. ბრიგადა, რომელსაც იმენია უძღვებოდა სარეკორდო მოსავლის მოყვანისათვის პირველობდა რაიონში. ბრიგადირს სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა.

[illegible]ულებოდა სოფლის ხელმძღვანელობა, მაგრამ ბრიგადირი მყარად იდგა თავის უბანს. ამ რამდენიმე წლის წინ მას კოლმეურნეობის ფერმის ხელმძღვანელობა დაავალეს. ძნელი უბანი ერგო ხელმძღვანელოდ. ავტორიზირებულ ფერმაში სჭირდა პირუტყვის მოვლა-გამოზამთრება, მაგრამ გამოცდილ მეცხოველეთა თანადგომამ თავისი გაიტანა. კოლმეურნეობის გამგეობის თავმჯდომარე ახალგაზრდა კაცი ფელიქს კვარაცხელია მხედველობიდან არ უშვებდა მეცხოველეთა საქმიანობას. გადაწყდა აშენებულიყო მეცხოველეობისათვის ფერმის ნაგებობა. კოლმეურნეთა თანადგომით, სოფლის დახმარებით საკოლმეურნეობათშორისო სამშენებლო საბჭომ ხორცი შეასხა ჩანაფიქრს. მეცხოველეებმა მიიღეს კეთილმოწყობილი სათავსოები საქონლისათვის. მომარაგდა საკვები, მაღალმა პასუხისმგებლობამ შედეგიც გამოიღო. კოლხიდელი მეცხოველეები სისტემატურად ასრულებენ სახელმწიფო დავალებას.

რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დადგენილებას — მეცხოველეობის პროდუქტების სახელმწიფოსათვის ჩაბარების შესახებ პირველნი გამოეხმაურნენ კოლხიდელები. მათ გადამეტებით შეასრულეს რძისა და ხორცის სახელმწიფოსათვის მიყიდვის დავალებები. 184 ტონის ნაცვლად აწარმოეს 145 ტონა რძე, სახელმწიფოს მიეყიდა 125 ტონა.

მეცხოველეები მუხრან ნაჭყებია, ჟორჟი ჭაბუა, ნინელი სულაიკო ლარასელიები, ზინა პირველი, გული ჯიქია და სხვები, ზრუნავენ ზამთარშიაც შეინარჩუნონ მაღალი წველადობა ყოველდღიურად სახელმწიფოს ბარდება 200 კილოგრამი რძე.

შეფერხებები იყო ადგილზე უხეში საკვების დამზადების საქმეში, რამაც ძალი დაახვა პროდუქციის თვითღირებულებას. შეძენილი ნამჯა ძვირად უჯდება კოლმეურნეობას, ხშირია ელექტრო გამორთვები.

მიუხედავად დაბრკოლებებისა ფერმაში ნორმალურად იზამთრებს საქონელი.

ბ. ანდრიაძე.

კიდევაც დაიზრდებიან...

ერის ბურჯი მუდამ გამრჯელი და მუყაითი ხალხი იყო და არა მედროვე უქნარები, სხვისი ხელის შემყურენი.

მრავალშვილიანობა ქართველი კაცისთვის ჩვეულებრივი და აუცილებელი მოვლენა იყო ამ [illegible] დრომდე. შვიდ და რვა, [illegible]თ და თორმეტ შვილს ზრდიდა ქართველი გლეხი, აძერხებდა [illegible] დასახლებას, [illegible]. [illegible] ტრადიცია მრავალ [illegible] [illegible] კვლავ გრძელდება [illegible] მომავლის უცილო სა[illegible].

[illegible] სიძლიერის აუცილებლობისა და ეროვნულის ღრმა შეგნებით ზრდიდნენ სენაკელი [illegible] ები და ზუგდიდის რაიონის ახალაბასთუმნის მკვიდრი მაკარ და ნება ტაბალუები შვილებს ერთნი 9 შვილს, მეორე ნ-ს.

[illegible] შინაბში გაიცნეს ერთმანეთი რევაზმა და მიმოზამ, სანიმუშო ოჯახი შექმნეს. შრომის სიყვარული ხომ ოჯახიდან დაჰყვათ, მამისეულ სახლს გამოეყვნენ, ცალკე დასახლდნენ და სამ ვაჟიშვილს უზრდიდა ანას. მშობლებმა ბაბუის სახელი დაარქვეს. ოთხი ვაჟკაცის დედმამობა არც ისე სახუმარო საქმეა.

—ჩვენს გვარში—ამბობს რევაზი,— ხუთი შვილი ჩვეულებრივია, მაგრამ ოთხი ვაჟი არც ერთ ტაბალუას არა ჰყავს, ყველას ვაჯობეთ, ერს ხომ [illegible]ება სჭირდება, განა ორ-ორი შვილით ერის საძირკველს შევქმნითო? გაიზრდებიან, მხარში ამომიდგებიან, ჩემი მომრევი ვინ იქნებაო!

ღმერთმა უსმინოს! ღმერთმა ამრავლოს ყველა კეთილი გვარი და ჯილაგი საქართველოში, ღმერთმა აშენოს ძირძველი ქართული კერა და [illegible], ღვთის წყალობა ნუ მოაკლებოდეს ვაჟკაცების მშობლებს!

მეოთხეც — ბიჭი!

დედა-საქართველოს. სამივენი მერცხლებივით უნაკლონი და ნიჭიერები არიან, ყოველდღე ხუთებით უხარებენ გულს დედ-მამას სკოლიდან შინ მობრუნებულები.

ტაბალუები ნუთხე შვილს ელოდნენ, კი ჰქონდათ სურვილი, ქალიშვილი შესძენოდათ თუმცა ღმერთი რასაც გვიბოძებსო, ეუბნებოდნენ ცნობისმოყვარეთ.

ღმერთმა მეოთხეც ვაჟიშვილი აჩუქათ. პატარა მაკარი ახალი წლის დღეებში მოევლინა ქვეყ-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ჩვენი საპოლიტიკო კლუბი

ამასწინათ ზღვისპირეთში ვიმგზავრე. ავტობუსში, ჩემს გვერდით მოხვდა ერთი მხრებში ოდნავ მოხრილი, დროული კაცი. ეტყობოდა, ცხოვრებისაგან საკმაოდ ნაჯეჯგვი იყო. ძალზე მალე და უბრალოდ გამოვეცნაურეთ ერთმანეთს. სპეციალობით მეტყევე აღმოჩნდა. მაგრამ საუბარში ინტერესების უფრო ფართო სპექტრს ავლენდა.

—საოცრად გამიმართლა,—გავიფიქრე გუნებაში და საუბარში გამოვიწვიე. თვითონაც ამყვა. ასე და ამგვარად, დიალოგიც ქაიჩარხა, დიალოგი ბორბლებზე.

ვძლიოთ სიძულვილის სინდრომს

—ბატონო ჩემო, გეტყობათ, ბევრის მნახველი ბრძანდებით, როგორ ფიქრობთ, დიდხანს გაგრძელდება ასეთი შებორკებული, უმთენარო ყოფა?

—ეცით რა გითხრათ? ეს ყოფა, რომელიც ახლა ჩვენ გვაქვს, გარკვეულწილად თვით ჩვენ, ჩვენივე ხელებით გამოვაცხვეთ. გთხოვთ, კარგად გამიგოთ. ტოტალიტარული რეჟიმისთვის ხალხს მეტი წინააღმდეგობა რომ გაეწია, დარწმუნებული ვარ, ასე არ დაგვრევდა ხელს ჟამი უამური.

—ნება მომეცით, მხოლოდ ნაწილობრივ დაგეთანხმოთ. ბიუროკრატიულ-ადმინისტრაციულ რეჟიმში, რომელიც ბოლშევიკებმა კაცობრიობის მხსნელ მესიანისტურ დოქტრინად შესთავაზეს მსოფლიოს, თავად იდო პიროვნების ტოტალური დათრგუნვის ძნელად გასაშიფრი მექანიზმი. ძალმომრეობის ამ კარუსელიდან ძნელი იყო თავის დახსნა.

—და თქვენ წარმოიდგინეთ, მაინც გამოიკვეთა კატეგორია ადამიანებისა, რომლებმაც ინდივიდუალური პროტესტის გზით სათავე დაუდეს ამ მუხანათური მონოლითის წვეთ-წვეთობით ნაწილ-ნაწილ რღვევას. ამიტომაც მე თუ მკითხავთ, ნებისმიერ დისიდენტს დაფნის გვირგვინით შევუმკობდი შუბლს.

—მაინტერესებს თქვენი აზრი ასეთ საკითხზეც: რატომ ამოყო ასე თავი ამ ბოლო დროს ზიზღის ინსტინქტებმა. საიდან ამდენი ღვარძლი და სისასტიკე?

—ეგ, არ უნდა გვიკვირდეს, გეთაყვა. მთელი თაობები უღმერთოდ გაზარდეს. პირჯვრის დაწერას გადააჩვიეს ადამიანი. ამ უკანასკნელს მეტი კი არ უნდა. თუ ყოველდღე ჩასჩიჩინე ღმერთი არ არსებობსო, იქცევა ბიოლოგიურ არსებად, აბა რა იქნება. ანდა, დააკვირდით, რამხელა ცინიზმია ზოგიერთი მაღალი ჩინოსნის მტკიცებაში. ჩვენ ჭეშმარიტ მოქალაქეთა საზოგადოების აშენებას ვესწრაფვითო. ამას სიტყვით აცხადებენ, ფაქტიურად კი საშინელ ხელოვნურ კონსტრუქციას—საბჭოურ ადმინისტრაციულ სისტემას ხელუხლებელს ტოვებენ. საჭიროა რეალური ნაბიჯები და არა ბრძანებები და დადგენილებები. პიროვნებას ადმინისტრირებით ვერ ჩამოაყალიბებ. მის აღზრდას თავისუფალი, ჭეშმარიტად ადამიანური გარემო, ურთიერთობათა ჰუმანური, ცივილიზებული ფორმების დამკვიდრება სჭირდება.

—რას იტყოდით ეროვნული თვითდამკვიდრების ცხოველმყოფელ პროცესებზე?

—ყველაფერი კანონზომიერების კალაპოტში მიედინება. ოღონდ იმას ვნანობ, რომ დაგვიანდა ეს პროცესი. რაც უფრო მალე მიხვდება და შეიგნებს ეგრეთწოდებული ცენტრი, რომ დროა იმპერიულ-შოვინისტურ ამბიციებს თავი ანებოს და თავისუფლება მოწყურებულ რესპუბლიკებს თავის ქნევა შეუწყვიტოს, მით უფრო გადაარჩენს თავად რუსეთსაც. ამ უკანასკნელის მოწინავე ინტელიგენციის გაცნობიერებული აქვს ეგ, მაგრამ ბიუროკრატიული აპარატი და [illegible] მისი ამ გეზებისაგან ჯერ შორსაა და სწორედ ეგ გახლავთ უბედურება.

—ვითარებას ისიც ამწვავებს, რომ მთელ საბჭოთა კავშირში მიმდინარე პროცესების კონტექსტიდან მოწყვეტით შინაურული საქართველოს პრობლემების გადაწყვეტის რეალურობას წარმოდგენაც ჭირს. როგორ ფიქრობთ, რა ფაქტორებმა უნდა შეუვიშალოს ხელი სანუკვარი დამოუკიდებლობის მიღწევის გზაზე?

—მე ყველაზე მეტად ის მაფიქრებს, რომ ერის ზნეობრივი საყრდენებია შერყეული. ახლა სამწუხაროდ იმდენნაირ უზნეობას სჩადიან ადამიანები, რომ ამის წარმოდგენაც გაუჭირდებოდა ჩვენს წინაპარს. ახალი უზენაესი საბჭო მარტო ვერაფერს გახდება, თუ ყოველმა ჩვენგანმა თვითონ არ დაადო შინაგანი ტაბუ ულირს საქციელს. გახსოვთ ალბათ მოსე წინასწარმეტყველის ისტორია. 40 წელი ატარა უდაბნოში თავისი ხალხი, რათა აღთქმული მიწისაკენ გზა გაეკვალა მისთვის. არა მგონია, მთლად ორი თაობის სიცოცხლე დასჭირდეს ჩვენს სულიერ აღორძინებას, მაგრამ დროის ისტორიული დისტანცია უცილოდ უნდა გავიაროთ. რაც შეეხება მოქმედების სწორ სტრატეგიას, ეგი არ მაშინებს. ერთობლივი ძალისხმევით ბოლოს და ბოლოს მივაგნებთ მას.

მჯერა, ჩვენი ხალხი გამოიჩენს კეთილგონიერებას, დაძლევს ხანძრის და თანხმობის დეფიციტს და აღორძინების ჭეშმარიტ შარაგზაზე გაიყვანს საქართველოს. მხოლოდ ერთი პირობით: სიმართლე არ უნდა დაგვეკარგოს, იგი მუდამ გვერდით უნდა გვყავდეს.

ამასობაში ჩვენი გზაც გაიღია. ჩემს კეთილ თანამგზავრს მადლობა მოვახსენე საინტერესო საუბრისათვის და დავშორდით იმ იმედით, რომ ბედი ოდესმე ისევ შეგვახვედრებდა ერთმანეთს. ამჯერად თავისუფალ საქართველოში.

საუბარი ჩაიწერა ზ. ცხონდიამ.

ე. შევარდნაძე თავის მემკვიდრეზე

გაზეთ „იზვესტიის“ დიპლომატიურმა კორესპონდენტმა თხოვა ე. ა. შევარდნაძეს გამოეთქვა თავისი მოსაზრებანი საბჭოთა კავშირის ახალი საგარეო საქმეთა მინისტრის შესახებ. „მთელი ამ წლების განმავლობაში—თქვა ე. შევარდნაძემ,—ალექსანდრე ალექსანდრეს—ძე ბესმერტნიხი იმყოფებოდა ჩვენს გვერდით. და ეს არ გახლდათ, რომ იტყვიან, მხოლოდ ფიზიკური დგომა. ჩვენს გვერდით იყო ამხანაგი, თანამოაზრე, იდეების გენერატორი, მშვენიერი ადამიანი და ბრწყინვალე დიპლომატი. სწორედ მასთან ერთად წამოვიწყეთ და შევძელით გადატრიალება მოგვეხდინა საბჭოთა კავშირ-ამერიკის ურთიერთობაში, რამაც თავის მხრივ უზრუნველყო კონფრონტაციიდან ურთიერთგაგებაზე და თანამშრომლობაზე გადასვლა, ღრმა ცვლილებები მსოფლიოში.

დღეს, ვეთხოვებოდი რა კოლეგებს სამინისტროში მე მთელი სულით და გულით მადლობა მოვახსენე ალექსანდრე ბესმერტნიხს და მთელ კოლექტივს. ვუსურვე წარმატებები და გამოვთქვი იმედი, რომ მისი ხელმძღვანელობით ქვეყნის მთავარი საგარეო საქმეთა უწყება ღირსეულად განაგრძობს ახალი აზროვნების კურსს. მე მახარებს, რომ თავად ა. ბესმერტნიხის დანიშვნის ფაქტში მკაფიოდ გამოიკვეთა საბჭოთა კავშირის საგარეო პოლიტიკის მემკვიდრეობითობის კურსი. გაკეთებული არჩევანი—აბსოლუტურად სწორია. და ვფიქრობ, უახლოეს ხანებში ჩვენ ყველანი დავრწმუნდებით ამაში“.

როგორია თავად გადამდგარი საგარეო საქმეთა მინისტრის სამომავლო გეგმები? როგორც შევარდნაძის თანაშემწემ თეიმურაზ სტეპანოვმა გვაცნობა, ედუარდ ამბროსის—ძე იწყებს მუშაობას საგარეო პოლიტიკის საბჭოთა ასოციაციის ჩამოსაყალიბებლად. ეს იქნება დამოუკიდებელი საზოგადოებრივი ორგანიზაცია, რომელიც მიზნად ისახავს ახალი პოლიტიკური აზროვნების პროპაგანდას. ასოციაციაში შევლენ ცნობილი დიპლომატები და საზოგადო მოღვაწენი. ამ სიახლის ინიციატორთა განზრახვა ნათელია: უნდა მოახდინონ საუკეთესო ინტელექტუალური ძალების აკუმულირება.

გაზეთი „იზვესტია“, 17 იანვარი, 1991 წ.

სამაჩაბლოს მოვლენების ექო

იმპერიის „კეთილშობილი“ ჟესტი

სამოცდათოთხმეტწლიანი არსებობის მანძილზე რუსეთის იმპერიამ არაერთხელ დაამტკიცა, რომ იგი წარმოადგენს დიქტატორული რეჟიმის ტოტალიტარულ ძალისმიერ აპარატს. თავისთავად კომუნიზმის იმპერიული ხასიათიდან გამომდინარე, ამაში სენსაციურს არაფერს უნდა ვხედავდეთ, მაგრამ ყოველგვარ ჭეშმარიტებას მოკლებული და უმართებულოა „ბატონი პრეზიდენტის“ 1991 წ. ქრისტეშობას გამოცემული ბრძანებულება, რომელიც თავისი არსით ანტიდემოკრატიული და ანტიკონსტიტუციურია და იმაზე მიგვანიშნებს, რომ რუსეთი არ სცნობს „საქართველოს რესპუბლიკას“, რომელიც უფლებამოსილია როგორც დეიურე საშინაო საქმეები განამტკიცოს საქართველოს საკანონმდებლო მუხლებით.

თანამედროვე იმპერია ნიღაბს იხსნის! მას სხვა არაფერი დარჩენია გარდა ამისა, მიმართოს ნაცად ხერხს, ხოლო თუ როგორი „კეთილშობილი“ ჟესტი ამშვენებს მას, ჩვენ კარგად მოგვეხსენება. ყველა ქართველი ამჟამად გვერდში უნდა ამოუდგეს საქართველოს რესპუბლიკის უზენაეს საბჭოს, ვინაიდან საქართველოს თავზე დაკიდული დამოკლეს მახვილი ისეთივე გამოცდაა ქართველი ერისა, როგორც ისტორიული დიდგორი თუ კრწანისი, სადაც ქართველის ამტანობამ და გამტანობამ გაიმარჯვა.

ერთად ვიყოთ ქართველებო!

ღმერთი ჰფარავდეს საქართველოს.

ლია ჩხეტია.

კიდევ უფრო დაიძაბა სიტუაცია

სამოცდაათწლიანი დიქტატორული რეჟიმის შემდეგ, ქართველ ერს მიეცა საშუალება აღენიშნა ქრისტეშობის დღესასწაული, ამავე დღეს, 7 იანვარს, ნაცვლად იმისა, რომ პრეზიდენტს მოელოცა ქრისტიანული დღესასწაული, მივიღეთ საგანგებო ბრძანებულება, რომელიც ითვალისწინებდა სამხრეთ ოსეთიდან ქართული მილიციის მთლიანად გამოყვანას, რომლებსაც დავალებული ჰქონდა იარაღის ამოღება ექსტრემისტებისაგან და მდგომარეობის სტაბილიზაცია. საინტერესოა, ჩვენი მილიციის გამოყვანის შემდეგ პრეზიდენტი ვის ანდობდა წესრიგის დაცვას აღნიშნულ რეგიონში? ალბათ საკავშირო არმიის შენაერთებს ვისგანაც ქართველ ერს ახსოვს ძალიან მძიმე გაკვეთილი. ეს ბრძანებულება ხომ არ იქნებოდა ისევ ცხრა აპრილის განმეორება. აღნიშნული ბრძანებულების გამოქვეყნების შემდეგ ოსი ექსტრემისტები კიდევ უფრო გააქტიურდნენ.

ზუგდიდის სარემონტო მექანიკური კომბინატის კოლექტივი, რომლის წევრი მეც ვარ, მთლიანად გმობს პრეზიდენტის უხეშ ჩარევას რესპუბლიკის შინაურ საქმეებში.

ვაჟა ჩიქავა.

პურ-მარილი თუ პურ-ღვინო?

ქართველებისაგან განსხვავებით, ტრადიციულად, მამაპაპეული წესითა და ადათით, რუსები საპატიო სტუმარს პურითა და მარილით ხვდებოდნენ და ხვდებიან. ეს ადათი მათ დღემდე შემოინახეს. ყველა ჩვენთაგანს გვინახია და ახლაც ვხედავთ: როცა საპატიო სტუმარი ჩაბრძანდება ქალაქსა თუ სოფელში, დამხვდურთა სახელით ეროვნულ რუსულ ტანსაცმელში გამოწყობილი ავტორიტეტული და ლამაზი, დედის სქესის წარმომადგენელი, ხელში პურითა და მარილით ხვდება. სტუმარი თავის მხრივ, მოტეხავს პურს და ლუკმას მარილის ნამცეცებთან ერთად შეჭამს. ეს მათი წესით, სტუმრისადმი უპირველესი, უმთავრესი და უმაღლესი, პატივისცემაა. აქედან წარმომდგარია გამოთქმა „ხლებ-სოლ“—„პურ-მარილი“, რაც შესანიშნავად ასახავს სტუმრის მიღების რუსულ ადათ-წესს, მაგრამ ეს სრულიად შეუსაბამოა ქართული ტრადიციული ადათ-წესისათვის.

როგორც ირკვევა და დასტურდება, საქართველოს ნებისმიერ კუთხეში, მათ შორის სამეგრელოში, სტუმრის მიღება-გასტუმრების ჩვენი—ქართული ორიგინალური, ადათ-წესი გაგვაჩნია და მას შეესაბამება ტერმინი—„პურ-ღვინო“. ცარიზმის მიერ საქართველოს ანექსირების შემდეგ, რუსიფიკაციის პერიოდში, სამწუხაროდ დავიწყებას მიცემული „პურ-ღვინო“ და მის მაგივრად „ხლებ-სოლ“ მექანიკურადაა რუსულიდან ქართულში გადმოტანილი: საკუთარი გაქრა და დავიწყებას მიეცა. უცხოური შემოიხიზნა. მხოლოდ დღემდე, საბედნიეროდ, ეს სამეგრელოში შემორჩა. როცა ჩვენს კუთხეში ვინმეზეა საუბარი ან ღვინით სავსე ჭიქით ხელში ვლოცავთ და ვადღეგრძელებთ, ვიტყვით: „ღვინი დო ქობალიშ კოჩი რე“ (ღვინო და პურის კაცია). ამით ხაზს ვუსვამთ და აღვნიშნავთ იმ პიროვნების უპირველეს ღირსებას—კაცთმოყვარეობასა და გამასპინძლებას.

საჭიროა და სასურველია აღვადგინოთ ძველისძველი ტერმინი—„პურ-ღვინო“. ამით უკვდავყოფთ ჩვენს მარადჟამს დალოცვილ ადათ-წესს—პურღვინოს გამოტანის ცერემონიალს ყველ[illegible]ისი დადებითი ნიუანსით.

ჯანიერ როგავა.

მხოლოდ საღი აზრით, ნათელი გონებით

დიდია ხალხის მისწრაფება დემოკრატიისაკენ. ადამიანებს თანაბარი უფლებები და შესაძლებლობები უნდა ჰქონდეთ. მათი მდგომარეობა მხოლოდ მათ საკუთარ ნიჭსა და შრომაზე უნდა იყოს დამოკიდებული. ქართველ ხალხს შეუძლია იყოს დემოკრატიული ერი და ნაბიჯი აუწყოს მოწინავე ცივილიზებულ ქვეყნებს. საქართველო ამის მისაღწევად დამოუკიდებლობისა და თავისუფლების გზას ადგას. იოლი არაა ამ გზით სიარული, მაგრამ ისტორიულადაც ია-ვარდით მოფენილი შარაგზით არასოდეს გვივლია. ასეთი ყოფილა ჩვენი ხვედრი. ჩვენდა საიმედოდ, ბრძოლასა და წინააღმდეგობაში ქართველი ერი მტკიცდება, ერთიანდება, მთელი ძალებით იბრძვის მიზნის მისაღწევად. ასე იყო და ასე არის დღესაც.

1990 წლის 28 ოქტომბერი ისტორიული თარიღია საქართველოსათვის. ამ დღეს ხალხის ერთსულოვანი ნებით, მხოლოდ დემოკრატიული პრინციპებით არჩეულ იქნა ეროვნული პარლამენტი, რომელსაც გონივრულად მიჰყავს ქართველი ხალხი დამოუკიდებლობისაკენ, სამართლებრივი სახელმწიფოს შექმნისაკენ.

საქართველო მრავალეროვანი ქვეყანაა. ოდითგანვე ძმურად იყვნენ ჩვენს ქვეყანაში სხვადასხვა ეროვნების წარმომადგენლები. მით უმეტეს დღეს, როდესაც საქართველო დიდ მიჯნას ადგას, ყველანი ერთად უნდა ვიყოთ, მთლიანობა გვიხსნის განსაცდელისაგან.

დასანანია, რომ ასეთ დროს გვეჭირს ისტორიულ სამაჩაბლოში. უკანონოდ შექმნილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის გაუქმების შემდეგ და იმპერიული ძალების მხარდაჭერით ოსი სეპარატისტები სასტიკად უსწორდებიან ქართველი ხალხის მხარდამხარ მიმავალ ოს მოსახლეობას, ქართულ მილიციას. დიდ სიძნელეებს აწყდება ცხინვალსა და ჯავის რაიონებში ქართული მილიციის შენაერთები. მათი წარმომადგენლები თავდადებით, ერთგულად იცავენ ქართველ მოსახლეობას ოსი ექსტრემისტებისაგან. დიდია მსხვერპლი. დაიღუპნენ მილიციის საუკეთესო წარმომადგენლები, არიან დაჭრილები.

ჩემი სოფლის — ოქტომბრის მოსახლეობა, დიდი და პატარა შეძრა მისი ღირსეული შვილის, მილიციის სახელოვანი წარმომადგენლის ედუარდ ბესარიონის ძე ქირიას დაღუპვამ. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი სული, მსუბუქი იყოს მისთვის მშობლიური მიწა!

ქართულ მილიციას მთელი ქართველი ხალხი უდგას გვერდში, მხარდაჭერას და თანაგრძნობას უცხადებს მას. ზუგდიდის შინაგან საქმეთა განყოფილების უფროსი, ბატონი თორნიკე ქირია რეგულარულად ახდენს ჯგუფების გაგზავნას სამაჩაბლოში. ჩვენი ჯგუფი, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ანზორ ქურდულია, უმსხვერპლოდ დაბრუნდა მოვალეობის მოხდის შემდეგ. განსაკუთრებულ მხარდაჭერას ვგრძნობდით დასავლეთ საქართველოს, კერძოდ, ჩვენი ქალაქისა და რაიონის მოსახლეობისაგან, გულრიფშელი მოქალაქეებისაგან. მადლობა ყველას, რომლებიც გვერდში უდგანან ქართულ მილიციას.

ჩვენ კი, მართლწესრიგის დამცველ ზუგდიდელი მუშაკები, ყოველ ღონეს ვიხმართ, რომ ხელი შევუწყოთ ქართველი და ოსი ხალხების სიმშვიდეს, ავლაგმოთ ოსი ექსტრემისტების თარეში, თუნდაც ეს სიცოცხლის ფასად დაგვიჯდეს. მხოლოდ საღი აზრი, ნათელი გონება და სიმამაცე გვიხსნის ქართველებს ბოროტებისაგან.

მურმან ჟორდანია,
შინაგან საქმეთა ზუგდიდის საქალაქო რაიონული განყოფილების უბნის ინსპექტორი, მილიციის კაპიტანი.

გახსენება

იყო გამორჩეული

ვეტერან იურისტთა რიგებს გამოაკლდა რჩეული ინტელიგენტი ჩვენი ქალაქის მკვიდრი აკაკი ივანეს ძე დარსანია. ღვინობის თვეში მიიბარა მისი ნეშტი ზუგდიდის მიწამ.

ხალხს უთქვამს კაცი ორ სახელს ატარებს, ერთს თან გაიყოლიებს სამარეში, მეორეთი კი მუდამ ცოცხალი რჩება კოლეგებში, ამხანაგებში, მეგობრებში, თანაქალაქელებში. ახსოვს ზუგდიდს ჩვენს ქუჩებში მოარული ეს მეტად მოკრძალებული, მუდამ კოხტად ჩაცმული ინტელიგენტი, რომელსაც სალამს ძნელად თუ დაასწრებდნენ ნაცნობები.

ზუგდიდის ადვოკატთა დიდი კორპუსის შექმნაში თავისი ხელწერა ჰქონდა ბატონ აკაკის. იგი უშურველად უზიარებდა თავის მდიდარ გამოცდილებას ახალგაზრდა კოლეგებს. უყვარდა სიმართლე და ადამიანები, ამიტომაც იყო გამორჩეული. მძიმე წლებში მუშაობდა სახალხო სასამართლოს თავმჯდომარედ, შემდეგ პროკურორად, ხანდაზმულობის წლებში კი ადვოკატთა კოლეგიის თავმჯდომარე იყო.

ზუგდიდი თბილად შეინახავს ამ მუდამ შემართული და ხალისიანი, გულისხმიერი და უანგარო პიროვნების ხსოვნას.

ბ. ასათიანი.

ვარსკვლავი ასე ფიქრობს

მას ერგო პატივი ეღიარებინათ წლის მომღერლად. 24 წლის პატრისია კაასი დღეს მსოფლიო ესტრადის უპირველესი ვარსკვლავების პირველ რიგებშია. მისი ბრწყინვალე და ტრიუმფალური სვლა მუსიკალური ხელოვნების გზაზე მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის ცხოველი ინტერესის საგანს წარმოადგენს.

ახალი წლის წინ ჟურნალმა „პარი მატჩმა" ინტერვიუ ჩამოართვა ამ დიდ მომღერალს. ეს მასალა გადმობეჭდა 19 იანვრის გაზეთმა „სოვეტსკაია კულტურამ". ვფიქრობთ, ზუგდიდელი მუსიკის მოყვარულები ინტერესით გაეცნობიან აღნიშნულ მასალას, რომელიც წარმოაჩენს ხელოვანის პიროვნებას, მის ადამიანურ მისწრაფებებს, მოქალაქეობრივ მრწამსს.

ინტერვიუს გვბეჭდავთ შემოკლებით.

—რას უკავშირდება თქვენი წარმატებები, დიდ შრომისმოყვარეობას თუ იღბალს?

—მე უდიოდ ბედმაც გამიღიმა. მაგრამ ამასთან უზომოდ ბევრს ვმუშაობ. ჩემი ოცნება იყო გავმხდარიყავი მომღერალი. ვშრომობ ბევრს და თავდავიწყებით. მთელი ჩემი ცხოვრება ამ პრინციპზეა აგებული.

—რა მოგწონთ თქვენს წარმატებაში?

—ის რომ ადამიანებს ვუყვარვარ იმის მიუხედავად, ვმღერი თუ არა. მე არ მინდა შევიცვალო. აი, სწორედ ამიტომ ვამჯობინებ მარტოობას. ამბობენ, რომ მე მიუკარებელი და ნევდიანი გამოვიყურები. შესაძლოა, ასეც იყოს. მაგრამ ეს იმიტომ ხდება, რომ მიყვარს მარტოდ დარჩენა საკუთარ თავთან.

—დრო თუ გრჩებათ პირადი ცხოვრებისათვის?

—ამ ეტაპზე მე ეს ნაკლებად მადარდებს.

—გიჩნდებათ თუ არა სურვილი ვინმესთან მეგობრობის.

—არა. თუ მე ხვალ თავდავიწყებით შემიყვარდება ვინმე, შესაძლოა ყველაფერი დავივიწყო ამ ადამიანის გამო. მაგრამ ამჟამად მე მხოლოდ ჩემი სამუშაოთი ვარ დაკავებული.

—გწამთ თუ არა ღმერთი?

—არა, არც ამდენად. მე მწამს სიყვარულის. თუ მარადიულია. როცა მე ეს გრძნობა მომეძალება, ვფიქრობ დედაზე და მეჩვენება კიდეც, რომ ახლა, ამ წუთას იგი ჩემს გვერდითაა.

—როგორ მოგწონთ, როცა გადარებენ მადონას?

—მადონა უდიდესი მომღერალია. მაგრამ მე ყოველთვის ვამბობ, რომ მადონა — ეს მადონაა, და შეუძლებელია მისი შედარება დამწყებ მომღერალთან. ეს ისეთია, მე შემადარონ მარლენ დიტრიხს. ეს ხომ ყოვლად გაუგებარი რამ იქნება.

—როგორ აღიქვამთ საკუთარ თავს?

—არც ლამაზი მგონივარ და არც მახინჯი. როცა სცენაზე ვარ, საკუთარ თავს უფრო მიმზიდველად წარმოვიდგენ. ისე, ბავშვობაში საშინლად მტანჯავდა კომპლექსები. განსაკუთრებით განვიცდიდი ჩემს სიგამხდრეს და თეთრ კანს.

—თუ გიოცნებიათ მშვენიერ პრინცზე?

—როცა ახალგაზრდა ვიყავი, ყველაზე მშვენიერ მამაკაცად დედამიწაზე ალენ დელონი მიმაჩნდა.

სპეციალისტი გვირჩევს

ცხოველთა ტრიქოფიტია (მკრეჭავი მუნი) და მასთან ბრძოლის თანამედროვე მეთოდები

ტრიქოფიტია ანუ მკრეჭავი მუნი — კანის სოკოვანი დაავადებების ჯგუფს მიეკუთვნება. ავადდებიან ყველა სახისა და ასაკის ცხოველები. ასევე ადამიანებიც. დერმატომიკოზების დროს ეკონომიკური ზარალი საკმაოდ დიდია. ცხოველების (განსაკუთრებით მოზარდის) საშუალო დღიური წონამატი ყოველ 100 სულზე 18 ცენტნერით მცირდება. მნიშვნელოვნად უარესდება ტყავის და ბეწვის წარმოების ხარისხი, დიდია დანახარჯები მკურნალობასა და სანიტარულ ღონისძიებებზე. ავადმყოფი ცხოველები ადამიანისათვის მუდმივი ინფექციის წყაროა.

ტრიქოფიტიას აღმძვრელია მიკროსკოპიული სოკოები, რომელთა მრავალი სახეობაა ცნობილი. აღმძვრელის მუდმივი რეზერვუარია მღრღნელები.

დაავადების ინკუბაციური პერიოდია 7-40 დღე. სხვადასხვა ცხოველებში ტრიქოფიტის კლინიკა თითქმის ერთნაირია. პირველადი კერები უფრო ხშირად ჩნდება თვალების, ცხვირისა და ყურის გარშემო, ცხოველის ორგანიზმში აღმძვრელი აზიანებს თმას და რქოვან საფარველს, სადაც შემდგომში იწვევს გამრავლებას. დაავადება ხასიათდება კანის ანთებითი რეაქციით, ქერცლის და ფოლიკულების წარმოშობით, რომელსაც თან სდევს ექსუდატის გამოყოფა. დაავადებისათვის დამახასიათებელია მრავალი წრიული კერების წარმოშობა, რომლებიც შემდგომში დიდდებიან და წარმოშობენ დაზიანების მნიშვნელოვან კერებს. ქერქის მოცილების შემდეგ რჩება ეროზირებული კანის ზედაპირი, რომელიც აბინძურებს გარემოს და წლების მანძილზე ქმნის ინფექციის კერას.

ცხოველთა ტრიქოფიტიის საწინააღმდეგოდ ფართოდ გამოიყენება სპეციფიკური და არასპეციფიკური პროფილაქტიკური ღონისძიებები. მეურნეობაში ახლად შემოყვანილ პირუტყვს უწესებენ კარანტინს. დაავადების გამოვლინების შემთხვევაში მთელ ინსტრუმენტს უტარებენ დეზინფექციას ადუღებით, მოწვით, ფორმალინის კამერაში დამუშავებით. იყენებენ ასევე ცხელ ფორმალინ-ნავთის ემულსიას (10 ნაწილი 40 პროცენტიანი ფორმალინი, ნავთი — 5 ნაწილი, კრეოლინს და 75 ნაწილ წყალს).

სადგომები სადაც დაავადებული ცხოველები იმყოფებიან, უნდა გაიწმინდოს. ნაკელს უტარდება ბიოთერმული დამუშავება. მიმდინარე და დასკვნით დეზინფექციას აწარმოებენ 10 პროცენტიანი კაუსტიკური სოდის ხსნარით, ასევე ცხელ ფორმალინ-ტუტის, ფორმალინ-კარბოლის ხსნარით. სადგომებში უნდა ჩატარდეს დერატიზაცია.

ტრიქოფიტიის შემთხვევაში სამკურნალო-პროფილაქტიკური მიზნით გამოიყენება აკადემიკოს ა. სარქისოვის მიერ შემოთავაზებული ცოცხალი ვაქცინები: ტფ —130, ლტფ—130.

მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვის ტრიქოფიტიის საწინააღმდეგოდ იყენებენ ვაქცინებს: ტფ —130 და ლტფ—130-ს, იმუნიზაციას ექვემდებარება ხბოები ერთი თვის ასაკის ზემოთ და მოზრდილი ცხოველები დოზით 1-3 თვის ასაკში 5 გრამი 4-6 თვის ასაკში 8 გრამი, თვეზე მეტისა და მოზარდ ცხოველებში 10 გრამი. უკანასკნელი გამოკვლევით 1-1,5 თვის ასაკში ხბოების ხშირი დასნებოვნების გამო რეკომენდებულია მათი აცრა 5-7 დღის ასაკში.

ვაქცინა შეჰყავთ კუნთებში, მიწდაოს მიდამოში. პრეპარატი როგორც მაკე, ასევე ამ ცხოველებიდან მიღებულ ნაყოფზე არ მოქმედებს.

სამკურნალოდ ვაქცინას იყენებენ პროფილაქტიკურ დოზაზე ორჯერ მეტს. ვაქცინაციას იმეორებენ 10-14 დღის შემდეგ. იმუნიტეტის ხანგრძლივობა 8-10 წელია. თუ ცალკეულ იმუნიზირებულ ცხოველებს გამოუვლინდათ დაავადების კლინიკური ნიშნები, ეს მოწმობს, რომ ცხოველები აცრამდე დაავადებული იყვნენ და კლინიკა ჯერ გამოვლინებული არ ჰქონდათ. ვაქცინაციას აწარმოებენ წლის ნებისმიერ დროს.

ვაქცინის შეყვანის ადგილზე მეორე ვაქცინაციიდან 7-14 დღის განმავლობაში შეიძლება წარმოიშვას ლოკალიზირებული ზედაპირული ქერქი 1,5 სანტიმეტრის დიამეტრის, რომელიც სამკურნალო საშუალებებით დამუშავებას არ საჭიროებს. ეს ორგანიზმის სპეციფიკური რეაქციაა ვაქცინის შეყვანაზე, რომლის მიმდინარეობა უმტკივნეულოა და 10-12 დღეში ქრება. დაავადების ლიკვიდაციისა და პროფილაქტიკისათვის ასევე აუცილებელია ცხოველების შენახვისა და კვების პირობების გაუმჯობესება.

რ. მურღულია,
ზუგდიდის რაიონის მთავარი ვეტექიმი.

დ. ა. ბუკია

ზუგდიდის რაიონის სახალხო განათლებამ დიდი დანაკლისი განიცადა. უკურნებელმა სენმა თავის საყვარელ საქმეს სამუდამოდ ჩამოაშორა სახალხო განათლების წარჩინებული, ნიჭიერი ორგანიზატორი, ახალგაზრდობის მასწავლებელი, უანგარო აღმზრდელი, დამრიგებელი და გულთბილი მეგობარი, ჭითაწყარის საშუალო სკოლის დირექტორი დავით აბრამის ძე ბუკია.

დ. ა. ბუკია დაიბადა 1931 წელს ხობის რაიონის სოფელ პირველ მაისში, იქვე მიიღო დაწყებითი განათლება. მალე საცხოვრებლად ქ. ზუგდიდში გადმოვიდა და სწავლა განაგრძო ქალაქის მეორე რუსულ საშუალო სკოლაში ქართულ სექტორზე, რომლის სრული კურსი დაამთავრა 1949 წელს.

ბავშვობიდანვე ოცნებობდა იგი მასწავლებლობაზე. ამ მიზნით 1950 წელს შევიდა ზუგდიდის სამასწავლებლო ინსტიტუტის ქართული ენისა და ლიტერატურის ფაკულტეტზე. 1952 წელს გადავიდა ქუთაისის პედაგოგიურ ინსტიტუტში. სწავლის დროს დიდ გულმოდგინებას იჩენდა, და ღრმად ეუფლებოდა მეცნიერებათა საფუძვლებს. 1954 წელს გაიწვიეს სავალდებულო სამხედრო სამსახურში, მაგრამ ინსტიტუტში სწავლა არ შეუწყვეტია, დაუსწრებლად განაგრძობდა მას.

სავალდებულო-სამხედრო სამსახურის მოხდისთანავე 1958 წელს შამგონის საშუალო სკოლაში შეუდგა თავისი პროფესიული მოვალეობის შესრულებას. როგორც სასკოლო მუშაობის ნიჭიერი ორგანიზატორი, იმავე წელს იგი დააწინაურეს ნარაზენის საშუალო სკოლის დირექტორის მოადგილედ სასწავლო-აღმზრდელობითი მუშაობის დარგში, ხოლო 1962 წლიდან ჭკადუაშის საშუალო სკოლის დირექტორია.

დ. ბუკია წლების განმავლობაში მუშაობდა ზუგდიდის რაიონის სახალხო განათლების განყოფილების მეთოდისტად, სასკოლო ინსპექტორად. იყო ღრმად ერუდირებული, ზნესრული პიროვნება, სადაც კი მას უმუშავია, კეთილსინდისიერი პროფესიული მოვალეობის უანგაროდ შესრულების საფასურად თავის აღსაზრდელთა და კოლეგების ღრმა პატივისცემა და დიდი სიყვარული დაუმსახურებია.

ნიჭიერი და შემოქმედი პედაგოგის, ღვაწლმოსილი მუშაკის, ახალგაზრდობის გულთბილი მრჩევლისა და აღმზრდელის დ. ბუკიას ნათელი ხსოვნა მარად დარჩება მისი ახლობლებისა და მეგობრების გულში.

ამხანაგების ჯგუფი.

ი. ნ. გეგელია

გარდაიცვალა ომისა და შრომის ვეტერანი, ზუგდიდის სარემონტო მექანიკური კომბინატის თანამშრომელი, დიდი სამამულო ომის პირველი ხარისხის ორდენისა და მედლის კავალერი, პენსიონერი ივლიანე (გუგუ) ნიკოს ძე გეგელია.

ი. გეგელია დაიბადა ქ. ზუგდიდში 1911 წელს, აქვე სწავლობდა ზუგდიდის არასრულ საშუალო სკოლაში. შემდეგ მან დაამთავრა თბილისის ჰიდრომელიორაციული ტექნიკუმი. შრომითი საქმიანობა დაიწყო 1933 წელს შირაქის საბჭოთა მეურნეობაში, შემდეგ სამუშაოდ გადადის თბილისში „სამტრესტში", სადაც იყო სამუშაოთა მწარმოებელი. თბილისში დაუსწრებლად სწავლობდა პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში.

1936-1938 წლებში ი. გეგელია სავალდებულო სამხედრო სამსახურშია. ჯარიდან დაბრუნების შემდეგ მუშაობდა მშობლიურ რაიონში ნარაზენის ჩაის ფაბრიკაში სამუშაოთა მწარმოებლად.

1941 წელს ომის დაწყებისთანავე გაიწვიეს საბჭოთა არმიაში, საიდანაც დემობილიზაციით დაბრუნდა 1948 წელს. იყო კავკასიის ფრონტზე. ლენინგრადის საინჟინრო სამხედრო სასწავლებელდამთავრებული ერთხანს ბელორუსიაში გომელის სამხედრო ობიექტის მშენებლობაზე მუშაობდა, როგორც უფროსი ინჟინერ-ლეიტენანტი.

1948-1951 წლებში ი. გეგელია ქ. ზუგდიდის ჩაის №1 ფაბრიკაშია სამუშაოთა მწარმოებლად. 1957 წლიდან პენსიაში გასვლამდე 1988 წლამდე კი უწყვეტად წარმატებით იმუშავა ზუგდიდის სარემონტო მექანიკურ კომბინატში საამქროს უფროსად. ყველგან, სადაც კი უმუშავნია, დაიმსახურა დიდი პატივისცემა და სიყვარული.

ი. გეგელია ახალგაზრდობაში წარმატებით გამოდიოდა ზუგდიდის ფეხბურთელთა გუნდ „დინამოში", სიცოცხლის უკანასკნელ დღემდე იყო სპორტის დიდი ქომაგი.

ი. გეგელია იყო უბრეტენზიო და კეთილშობილი პიროვნება, ვალმოხდილი სამშობლოსა და ხალხის წინაშე. ასეთად დაამახსოვრდებათ მეგობარ-ამხანაგებს, ახლობლებს.

ამხანაგების ჯგუფი.

მოსახლეობის საყურადღებოდ!

შიდსისა და სხვა ინფექციური დაავადებების გავრცელების თავიდან აცილების მიზნით რესპუბლიკის შესაბამისი სამსახურების მითითების თანახმად ქ. ზუგდიდის მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამმართველოს სისტემის საპარიკმახეროებში 1991 წლის 1 იანვრიდან სათანადო პირობების შექმნამდე აკრძალულია წვერის პარსვის, მანიკურისა და პედიკურის პროცედურები.

ვთხოვთ მოსახლეობას თავი შეიკავონ და არ მოითხოვონ ხელოსნებისაგან ჩამოთვლილი პროცედურებით მომსახურება.

სამმართველოს დირექცია.

ტაქსით მგზავრობისას სალონში დამრჩა საფულე მნიშვნელოვანი დოკუმენტებითა და გარკვეული თანხით. ვინაიდან ამ დოკუმენტებს ჩემთვის სასიცოცხლო მნიშვნელობა აქვს, მპოვნელს ვთხოვ გამოიჩინოს გულისხმიერება და გამოეხმაუროს შემდეგი მისამართით: ქ. ზუგდიდი, გამარჯვების 89, მარგარიტა სერაპიონის ასული კეშელავა-ანჯაფარიძისა.

უ-შუ-ს მოყვარულთა საყურადღებოდ!

ქ. ზუგდიდის მ. კოსტავას სახელობის №2 საშუალო სკოლაში ფუნქციონირებას იწყებს ჩინური ტანვარჯიში უ-შუ-ს სექცია.

სექციაში მიიღებიან: 1981, 1982, 1983, 1984 წლებში დაბადებული ვაჟები:

სექციაში ჩაწერა იწარმოებს 29 იანვარს, სამშაბათს 15 საათზე, მ. კოსტავას სახელობის მეორე საშუალო სკოლის სპორტულ დარბაზში.

მეუღლე მიმოზა, შვილები: ნატო. ნათია. თამაზი. და ვალია. ძმები: კაკო ქარდავა, ვახტანგ გოგილავა. გულად ტორუა, რძლები: მზია ფიფია. დარეჯან ლუკავა. ძმისშვილები ჯულიეტა. თეა. გელა ქარდავები, დისშვილები: გოჩა. გოგი ლაშხიები. მამიდა ფოთო, დეიდა ციბა, ბიძიები ბოჩია, მუშნი ქარდავები, რომა ბოხუა, სიდედრი მარგო, სიმამრი მიშა გაგუები, ცოლისძმა კარლო, ცოლისდები: ნონა. ლიანა. ნუნუ. მარინა გაგუები, ქვისლები ვახტანგი ქვარაია, ჯამბულ მაქაცარია, გულადი ბერაია, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები, დეიდაშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან

გივი ხვათას ძე ქარდავას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 28, 29, 30 31 იანვარს. 1 თებერვალს, დაკრძალვა 2 თებერვალს ქ. ზუგდიდში, გამოსვენება სოხუმის ქ.

შვილობილი გული. სიძე გურამი, შვილიშვილები: ლევანი გიორგი. რძალი ყუდა, ძმისშვილები გონერი. დოდო, ყული. ნონა, დისშვილები: კონა, მანცო, მიშიკო. ბარა. ლიდა. მამია. ნურა, ვერიკო, რეზო. გივი, ვალიკო, შაქრო, ნუცა, ფოფი. მარო. ხიტილი და ახლო ნათესავები იუწყებიან

ნადია ეგნატეს ასულ გოგუას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 26, 27 იანვარს. დაკრძალვა 29 იანვარს. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, [illegible] შეს. 117.

ქ. ზუგდიდის მესამე საშუალო სკოლის პედკოლექტივი და ტექპერსონალი თანაუგრძნობს თამარ ბუკიას ოჯახს ძმის

დავით აბრამის ძე ბუკიას

გარდაცვალების გამო.

შვილები: თინა, ნაზი, მიმოზა, მარინა, გურამი, მუსო, თეირანი. და ნუცა. რძლები: მადონა ბუკია, აზა პაპკორია. სვეტლანა ბულია. სიძეები: უჩა ძიძიგური, გურამი ცაავა, როლანდი როდონაია, შვილიშვილები: ლაშა, ვერიკო. სოფიკო. თამრიკო. ნინო მორგოშიები, ლევან ძიძიგური. თამთა ცაავა, სალომე როდონაია, ცოლისდა მარგო, ცოლისძმა ლადო კილასონიები. დისშვილები, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები ოჯახებით იუწყებიან

გიორგი (ყორა) სპირიდონის ძე მორგოშიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 26, 27, 28 იანვარს. გამოსვენება 29 იანვარს 4 საათზე, დავით აღმაშენებლის 181.

რძალი ნათელა. ძმისშვილი ლუიზა. სიძე ოთარ ლაგვილავა, ძმისშვილიშვილები: კობა. პაპუნა. დისშვილები: ინეზა. ზურაბი. იამზე ჯანაშიები. დეიდაშვილი კორსანტელი პანტორია. ბიძაშვილები: ვარლამი. ნოდარი, ჯუმბერი. მილა. დილიკო, [illegible]. ფუხო. ყუნა კვარაცხელიები მამიდაშვილი ვარვარა ფარცვანია იუწყებიან

ლიმო ესტატეს ასულ კვარაცხელიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 27, 28 იანვარს. დაკრძალვა 29 იანვარს სოფ. კორცხელში.

ქ. ზუგდიდის მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამმართველოს თანამშრომლები იუწყებიან

დათიკო აბრამის ძე ბუკიას

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

შვილები: კლარა. როდიკო. სიძე ავთა კვარაცხელია, რძალი მზევი, შვილიშვილები ირმა, ინგა კვარაცხელიები, ბაჩუკი, ანჟელა ქავზიანიძეები, და ვენერა, ძმა შოთა, სიძე ბიძინა სოსელია. რძლები: ეთერი, ნელი. ძმისშვილები: ლეილა. ზური. თემური. თენგიზი. მალხაზი ნარსიები, დისშვილები: [illegible], ნანი სო[illegible]ლიები, მამიდაშვილები. დეიდაშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან

ლიდია თედოს ასულ ნარსია-ქავზიანიძის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 27 იანვარს. გამოსვენება ტოლსტოის 19.

მეუღლე ლიდა, შვილები: ნანული კალანდია. რეჯიბი. ჯეირანი მიქაიები. რძლები: ეთერ ლომინაძე, ნანი გახარია. იზო სხულუხია. ნინო შეროზია, მამიდა მინუცა, ბიცოლა ბუცა ფაცაცია. ცოლისძმები: კორსანტელი ჯგუნჯგია, ინდიკო კიკალიშვილი. ცოლისდები: ნანული. ძაბული. სიძეები ლეონტი ჯიქია. არდაშელ აბსანძე. ძმისშვილები: ლეილა. დემური. ედემი. მზია. მამუკა. ბიძაშვილები: დიდიკო. გუჯა. ნანული მიქაიები, მამიდაშვილები: ნიკიფო. ლუბა. მარგო. მერი. გული. ჭაპალა იზორიები, ფესო. ნატო გულუები, შვილიშვილები სოსო. რენატო. რომანი. რამაზი. დათა, ახლო ნათესავები იუწყებიან

კაკო პოკროს ძე მიქაიას

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 26, 27 იანვარს. დაკრძალვა 29 იანვარს სოფ. დარჩელში.

ქვემოკახათის საშუალო სკოლის მეათე-მეთერთმეტე კლასების მოსწავლეები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან

ლევან ნუგზარის ძე კაკულიას

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ლევან კაკულიას ხსოვნას

მეათეკლასელ ლევან ნუგზარის ძე კაკულიას სწორედ მაშინ ჩაუსაფრდა სიკვდილი, როცა მე-17 გაზაფხულის შეხვედრას ესწრაფოდა.

კიდევ ერთი შვილი დააკლდა საქართველოს... კიდევ ერთი ნორჩი სიცოცხლე შეიწირა ბრმა და საბედისწერო შემთხვევამ.

ლევანის ოცნება თავისუფალი საქართველოს მოქალაქეობა იყო, მისი ოცნება სამართალმცოდნეობის მეცნიერების დაუფლება იყო, მისი გული პირველი სიყვარულით თრთოდა. ვაი. რომ არც ერთი არ დასცალდა...

მაგრამ ლვივის იმედის ნაპერწკალი. ნონა და ნუგზარ კაკულიების ფუძე არ გაცივდება. მათი მეორე ვაჟიშვილი სათავეს დაუდებს ახალ თაობას, რომელთაგან ერთ-ერთს სახელად ლევანი დაერქმევა.

გაგრძელდება სიცოცხლე.

ქვემო კახათის საშუალო სკოლის მასწავლებლები

რედაქტორი
აკ. ჟანტურია.

ონარიის არასრული საშუალო სკოლის კოლექტივი იუწყება ჭითაწყარის საშუალო სკოლის დირექტორის

დავით აბრამის ძე ბუკიას

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ქ. ზუგდიდის №1 ჩაის ფაბრიკის კოლექტივი იუწყება

გიორგი სპირიდონის ძე მორგოშიას

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს

ქ. ზუგდიდის №6 ბაგა-ბაღის პედკოლექტივი და აღსაზრდელთა მშობლები იუწყებიან

მამია ხამუშიას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

შოთა, ეთერი. გია. ეკა კინწურაშვილები, ვლადიმერ და ქეთინო შეროზიები იუწყებიან

ადგულ ქირიას

ტრაგიკულად გარდაცვალებას და ხამძიმარს უცხადებენ ოჯახს.

ინგირის ჩაის ფაბრიკის კოლექტივი იუწყება

გიორგი სპირიდონის ძე მორგოშიას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ქვემო კახათის საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლექტივი ღრმა მწუხარებით იუწყება

ლევან ნუგზარის ძე კაკულიას

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

კახათის №1 საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლექტივი, მეათე კლასის მოსწავლეები იუწყებიან

ლევან ნუგზარის ძე კაკულიას

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ზუგდიდის რაისაბჭოს აღმასკომის აპარატი იუწყება ახალკახათის სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარის

სერგო ხარიტონის ძე სურმავას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ზუგდიდის №9 საშუალო სკოლის კოლექტივი იუწყება

დავით აბრამის ძე ბუკიას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ახალაბასთუმნის საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლექტივი იუწყება

დავით აბრამის ძე ბუკიას

გარდაცვალებას.

ინდექსი 66507 რედაქციის მისამართი: ქ. ზუგდიდი მერაბ კოსტავას ქ. № 52. ტელეფონები: რედაქტორის 2-24-80, რედაქტორის მოადგილის [illegible] 2-33-[illegible] [illegible] 2-21-08 [illegible] 2-21-78 [illegible] 2-25-12 [illegible]

საქ. ბეჭდვსახკომის ზუგდიდის სტამბა, მერაბ კოსტავას ქ. № 52, ტელეფონი 2-23-07. ტირაჟი 8000 შეკ. №243